

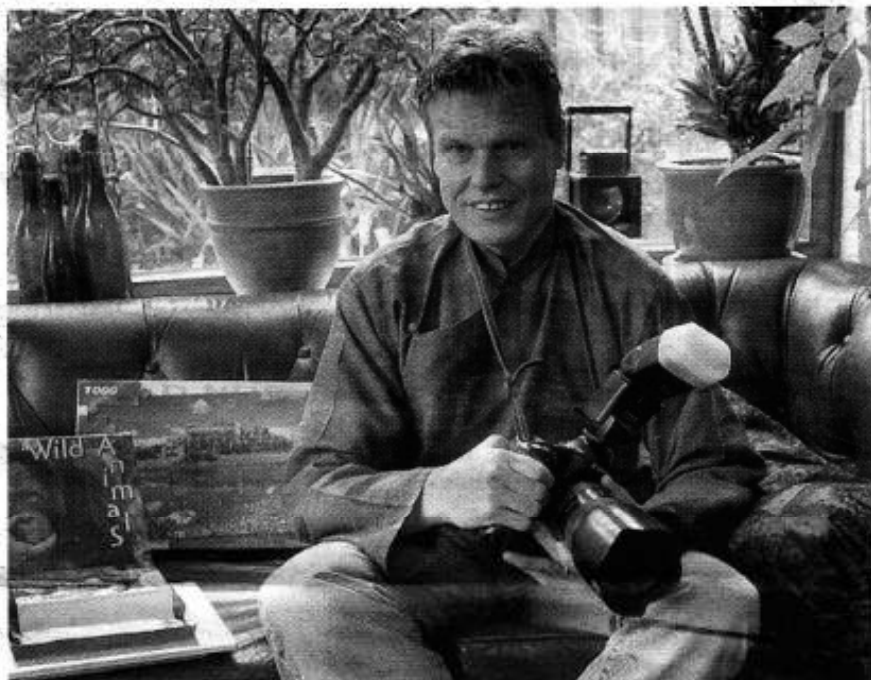
'Digitale foto's, maar analoge principes'

Fotograaf legt bijzondere beelden vast. Maar alleen zoals ze echt zijn.

door Peter Zandee

HAARLO - Lang keek hij de kat uit de boom. 'Iedereen' fotografeerde inmiddels op geheugenkaartjes in plaats van op negatiefilm. Maar niet zo gedetailleerd als hij het kon. Sinds kort is reisfotograaf Hans Hendriksen (50) overstag. Schafte als één van de eersten in Nederland de Canon EOS Ds Mark III aan. „Op dit moment de beste camera ter wereld”, vindt Hendriksen. „Ik heb er speciaal op gewacht. Tot nu toe leverde de maximale scan van een negatief een rijker beeld op dan de beste digitale foto. Dit toestel zet een beeld om in 21 miljoen pixels. Dat betekent dat digitaal voor het eerst beter is dan een foto op film. Maar het grootste voordeel vind ik nog dat je digitaal per foto van iso-waarde, dus de lichtgevoeligheid, kunt wisselen. Met een analoge camera moet je dan je film verwisselen, nu is het een kwestie van een instelling veranderen.”

Zijn laatste grote buitenlandse project voerde Hans samen met zijn vriendin Nicolle Clemens afgelopen zomer naar Bolivia en Peru. Hendriksen maakte er - nog analoog - onder meer een beeldverslag van het zonnewendefeest Machaq Mara van de Aymara-volken. Op 24 juni wordt in het Boliviaanse zonnetempelcomplex Tiwanaku de kortste dag van het zuidelijk halfrond gevierd. Met onder meer het offeren van gedroogde lama-foetussen wordt zonnegod Inti aanbeden. Hendriksen: „Hoogtepunt van het feest is 's morgens heel vroeg het moment dat de zon door een poort komt. Dan gaan alle handen de lucht in. Ik heb daar helemaal in trance twee rolletjes volgeschoten. Het is een feest waar

Hans Hendriksen in maart vorig jaar, met zijn analoge Canon.

archieffoto Lars Smook

je je als blanke snel een indringer voelt. Doordat je 's nachts al om drie uur je hotel uit moet om het te kunnen bijwonen, trekt het gelukkig niet al te veel toeristen.”

Al zeventien jaar reist de Haarloër de wereld af om er getuige te zijn van bijzondere gebeurtenissen. Reisfotografie is zijn vak geworden naast zijn betaalde baan als internationaal account manager in systemen voor spoorweginfratechniek. Inmiddels sieren zijn foto's de brochures van reisbureaus, covers van boeken, kom je ze aan boord van vliegtuigen tegen; of leg je ze als puzzel in elkaar. Maar ook nu hij naam gemaakt heeft als reisfotograaf, gaan zijn artistieke principes voor commercieel gewin. Hoe schitterend Hendriksens fo-

Digitale fotografie heeft kwaliteit 'analoog' ingehaald, vindt 'eindelijk' reisfotograaf Hans Hendriksen. Maar je zou niet alles moeten willen wat digitaal kan.

to's ook zijn, in tenminste een opzicht doet hij geen concessies: hij manipuleert de beelden niet. Hij zoekt in zijn 'Achterhoek-galerij' een foto op die hij bij het voormalige Needse zwembad Het Vleer maakte. Een jeugdige amazone laat haar paard drinken. Hendriksen: „De lijn van wat echt is, is heel dun. Over deze foto zou je kunnen discussiëren. Dat meisje kwam daar langs op het moment dat ik er fotografeerde. Ik heb haar wel even gevraagd bij het oude bad te komen. Helemaal in scene gezet is het verder niet. Ze had zelf op het idee kunnen komen haar paard daar te laten drinken. In zijn algemeenheid wil ik bijzondere momenten die ik beleef, in beelden vangen en ze delen. Zo'n beeld moet echt zijn. Een polarisatiefilter gebruiken voor wat diepere kleuren of om reflecties te voorkomen, vind ik het enige dat kan. Maar van twee foto's één maken, gaat voor mij te ver.” Hendrik-

Hoogtepunt van het Aymara-feest Machaq Mara op 24 juni, op het moment dat de opkomende zon door de poort van de prehistorische zonnetempel Tiwanaku schijnt en alle handen omhoog gaan, zoals reisfotograaf Hans Hendriksen het vastlegde. foto Hans Hendriksen

Hans Hendriksen

Haarloër Hans Hendriksen (1957) is verslingerd aan reizen sinds zijn vijftiende. In 1991 begon hij al reizend serieuzer te fotograferen, met een Minolta Dynax 8000i. Hij verruilde die na zeven jaar voor een Canon EOS-1n HS. Na vijf jaar werden het nog eens vijf jaar Canon EOS-1V HS. Pas afgelopen maand stapte Hendriksen over op de digitale Canon EOS-1Ds Mark III. Een jaar geleden richtte hij de eenmanszaak Hans Hendriksen Travel Photography op. Hij levert reisfoto's in digitale vorm voor magazines, kranten, bedrijfsbrochures of - bijvoorbeeld op canvas - voor aan de muur.

Hendriksen showt en verkoopt zijn werk via www.hanshendriksen.net. Hij zweert bij een goede vindbaarheid van zijn site via internetzoekmachines onder relevante zoekbegrippen als reisfotografie en travel photography.

sen is een groot bewonderaar van de Franse fotograaf Henry Cartier-Bresson (1908-2004). Volgens Cartier-Bresson was fotograferen „het op dezelfde lijn zetten van het hoofd, het oog en het hart“. Net als zijn beroemde voorbeeld komt Hendriksen niet aan zijn oorspronkelijke beeldcompositie. „Ik

snij nooit meer dan vijf procent van een foto af. Het is een beetje een tweede natuur van me geworden: kijken als door een kader van twee op drie, kleinbeeldformaat.“ Nu hij 'over' is op digitaal, beseft Hendriksen dat de mogelijkheden technisch gesproken bijna onbeperkt zijn. „Een hand of tak eruit

halen op de computer, heel veel kan. Ik mag nu dan hebben toegegeven aan digitaal, maar ben van plan tot het eind vast te houden aan noem het maar analoge principes. Desnoods dan maar geen prijzen meer winnen. Ik snap best dat soms een enkel elementje erbij of eraf een foto mooier maakt. Ik heb afgelopen zomer ergens een vliegende condor gefotografeerd. Later kwam ik een collega tegen die een condor zocht. Hij had een schitterende foto. Nóg schitterender met een condor erbij, alleen vlogen op die plek geen condors... Ik ben er niet trots op, en zal er zelf niet aan beginnen, maar ik heb hem mijn condor gegeven...“

Over authenticiteit en minder authenticiteit: „Ach, weet je, zelfs bij de World Press Photo glippen er tegenwoordig foto's tussendoor die gemanipuleerd zijn. Lang was het credo van persfotografen dat wat zij laten zien, de echte waarheid moet zijn. Maar zo langzamer-

hand kun je ook wat je in kranten ziet, niet altijd meer vertrouwen. Na de aanslagen in Madrid werden foto's de wereld in gestuurd waarop je ergens een zootje ingewanden op het spoor zag liggen. Geen twee kranten lieten hetzelfde zien. Het schokkende element was weggehaald, of het beeld werd zwart-wit afgedrukt om het minder te laten opvallen.“

In het magazine National Geographic staan de prachtigste foto's. Hans Hendriksen: „Daar met foto's in staan, was altijd mijn droom. Maar ik ontmoette iemand die voor dat blad een Inca-voorman had geïnterviewd over het feest Inti Raymi. Alle Amerika-kritische uitlatingen van die oude Inca waren er uit gecensureerd. Zo wordt alles wat je ziet en leest gemanipuleerd. Ik trek voor mezelf maar een streep. Puur blijven is dan laten zien wat je zelf hebt gezien, en niet dingen die je hebt gemaakt.“